

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 715

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 iulie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 120 din 15 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală	2–4	111. — Ordonanță de urgență pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2022 privind reglementarea unor măsuri în domeniul ocupării posturilor în sectorul bugetar	11
Decizia nr. 179 din 31 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	5–7	898. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2011 privind acordarea statutului de stațiune balneară și balneoclimatică pentru unele localități și areale care dispun de factori naturali de cură	12
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
110. — Ordonanță de urgență privind preluarea de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale prin unitățile teritoriale subordonate a unor creanțe bugetare aflate în administrarea Autorității pentru Administrarea Activelor Statului asupra unor societăți deținătoare de bunuri utile facilitării și fluidizării transportului de resurse strategice și ale rezervelor de stat	8–10	903. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Autostrada Focșani—Bacău”, județele Vrancea și Bacău	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		908. — Hotărâre pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Varianta ocolitoare a municipiului Arad — Est”, județul Arad	14
		1.580/1.098/2.220. — Ordin al ministrului finanțelor, al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 120**

din 15 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, excepție ridicată de Nuțica Gîdea în Dosarul nr. 1.126/54/2019 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.076D/2019.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține că decizia pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției. Apreciază că aceasta din urmă este nemulțumită de interpretarea și aplicarea textului de lege criticat în situația sa, întrucât a formulat contestația în anulare invocând o cauză de încetare a procesului penal, respectiv Decizia Curții Constituționale nr. 297 din 26 aprilie 2018 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 1.460 din 30 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.126/54/2019, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.** Excepția a fost ridicată de Nuțica Gîdea într-o

cauză având ca obiect contestația în anulare formulată împotriva unei decizii penale. În motivarea contestației în anulare, autoarea a precizat că a fost condamnată, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal determinată de împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale pentru unele dintre infracțiunile pentru care a fost condamnată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că, în cauză, dispozițiile criticate, astfel cum au fost interpretate de instanța supremă, determină o îngrădire nejustificată a accesului liber al justiției al justițiabilului, care, fără vreo culpă procesuală, nu mai are vocația să se prevaleze de incidența acestui text cu excepția ipotezei în care instanța de apel nu a dezbătut și nu a analizat aplicarea cauzei de încetare a procesului penal. Reține că instanța de control constituțional a pronunțat Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018 prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională. În consecință, ca efect al aplicării deciziei menționate, prin raportare la dispozițiile art. 5 din Codul penal, rezultă că faptelor comise până la apariția acesteia nu li se mai aplică instituția întreruperii prescripției răspunderii penale, astfel încât față de acestea va opera numai termenul general de prescripție prevăzut în art. 154 din Codul penal. Or, raportat la maximul special prevăzut de legea penală nouă, în cazul celor trei infracțiuni de fals săvârșite de autoare, termenul general de prescripție a răspunderii penale este cel prevăzut în art. 154 alin. (1) lit. d) din Codul penal, respectiv 5 ani calculați de la data săvârșirii infracțiunii, respectiv de la data comiterii ultimei acțiuni în cazul infracțiunii continuate. În consecință, autoarea susține că instanța de apel trebuia să dispună încetarea procesului penal cu privire la acestea.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că dispozițiile art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, în interpretarea instanței supreme, nu încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, întrucât justițiabilii, care au invocat în fața instanței de apel o cauză de stingere a procesului penal, au beneficiat de dezbateri contradictorii în acest sens și de motivarea instanței de judecată asupra acestei instituții, astfel că nu pot invoca beneficiul unui drept pentru a obține o protecție dublă, suplimentară, prin intermediul unei căi extraordinare de atac, astfel cum beneficiază justițiabilii care nu au invocat în fața instanței de apel respectiva cauză de încetare a procesului penal. O interpretare contrară ar nega rolul căii extraordinare de atac, ar converti-o într-o cale ordinară de atac, ar permite reinterpretarea unei situații de către instanța investită cu soluționarea căii extraordinare de atac, deși instanța de control judiciar ordinar a dat o dezlegare acestei probleme, chiar dacă este nefavorabilă unei părți. Astfel, s-ar ajunge ca instanța investită cu soluționarea căii extraordinare a contestației în anulare să reinterpreteze o situație de fapt și de drept, deși nu sunt

îndeplinite condițiile unei erori de procedură, aspect de esență contestației în anulare. În acest fel, ar fi încălcat principiul securității raporturilor juridice, astfel cum au fost dezlegate de instanța de judecată printr-o hotărâre definitivă.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 25 mai 2017, având următorul conținut: „*Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...]* b) *când inculpatul a fost condamnat, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal; [...]*”. Prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a stabilit că „în interpretarea dispozițiilor art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, instanța care soluționează contestația în anulare nu poate reanaliza o cauză de încetare a procesului penal, în cazul în care instanța de apel a dezbătut și a analizat incidența cauzei de încetare a procesului penal”.

11. Autoarea excepției de neconstituționalitate invocă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 453 din 24 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1190 din 7 decembrie 2020, a analizat motive de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

13. În considerentele deciziei precitate, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a hotărât că, în interpretarea dispozițiilor art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, instanța care soluționează contestația în anulare nu poate reanaliza o cauză de încetare a procesului penal, în cazul în care instanța de apel a dezbătut și a analizat incidența cauzei de încetare a procesului penal. Pentru a dispune această soluție, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut că expunerea de motive la

proiectul Codului de procedură penală menționează că, din dezbaterile parlamentare care au avut loc, nu rezultă vreun element din care să reiasă că legiuitorul a dorit să deroge, în cazul art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, de la natura juridică a contestației în anulare și să îi confere, cel puțin pentru acest caz, și natura unei căi de reformare care să permită reanalizarea cauzei de încetare a procesului penal. S-a arătat, de asemenea, că prin reglementarea strictă a erorilor de procedură care pot justifica exercitarea contestației în anulare se urmărește, pe de o parte, respectarea autorității de lucru judecat a hotărârii definitive, iar, pe de altă parte, a securității raporturilor juridice stabilite prin hotărâri definitive, care interzice rejudecarea unor aspecte avute deja în vedere de instanțele de judecată. S-a reținut, totodată, că nici Decizia Curții Constituționale nr. 514 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 1 octombrie 2015, nu poate fi un argument valabil în susținerea posibilității instanței investite cu o contestație în anulare de a reanaliza cauza de încetare a procesului penal, atunci când aceasta a făcut obiectul controlului instanței de apel.

14. În mod similar, Curtea a observat că în literatura de specialitate s-a susținut că, deși dispozițiile legale analizate nu mai prevăd condiția ca instanța să fi omis să se pronunțe asupra unei cauze de încetare a procesului penal cu privire la care existau probe la dosar, aceasta nu poate conduce la o interpretare substanțial diferită a domeniului de aplicare a cazului de contestație în anulare supus analizei, în sensul că acesta poate fi invocat în condiții mai puțin restrictive decât cele prevăzute la art. 386 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968. S-a susținut, de asemenea, că dincolo de interpretarea literală și gramaticală a textului, deși nu se mai prevede ca instanța să fi omis să se pronunțe cu privire la cauza de încetare a procesului penal, ci doar necesitatea existenței unei hotărâri de condamnare, aceasta nu înseamnă că, dacă instanța s-a pronunțat cu privire la cauza de încetare a procesului penal, în sensul că a apreciat că ea nu există, condamându-l pe inculpat, contestația în anulare poate fi admisă. Odată ce instanța a analizat cauza de încetare a procesului penal, la cerere sau din oficiu, și a apreciat că aceasta nu este incidentă, pronunțând o hotărâre de condamnare ce a dobândit autoritate de lucru judecat, contestația în anulare întemeiată pe art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală nu mai poate fi admisă.

15. Curtea a constatat, totodată, că aceasta este o cale extraordinară de atac ce poate fi formulată împotriva unor hotărâri judecătorești definitive, în vederea îndreptării unor erori de procedură, ce nu au putut fi invocate în faza apelului. Acest aspect rezultă, de altfel, și din analiza cazurilor în care contestația în anulare poate fi exercitată, reglementate la art. 426 lit. a) și c)—i) din Codul de procedură penală. Curtea a reținut, de asemenea, că, spre deosebire de contestația în anulare, recursul în casație este o cale extraordinară de atac ce poate fi promovată împotriva unor hotărâri judecătorești definitive prin care este soluționat fondul cauzei și are ca scop îndreptarea anumitor erori grave de drept comise la judecarea apelului.

16. Cauzele de încetare a procesului penal sunt, conform art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală, cele prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. e)—j) din același cod, respectiv: lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale [art. 16 alin. (1) lit. e)]; a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică [art. 16 alin. (1) lit. f)]; a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile

legii [art. 16 alin. (1) lit. g)]; există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege [art. 16 alin. (1) lit. h)]; există autoritate de lucru judecat [art. 16 alin. (1) lit. i)]; a intervenit un transfer de proceduri cu un alt stat, potrivit legii [art. 16 alin. (1) lit. j)]. Având în vedere natura cauzelor de încetare a procesului penal anterior enumerate, orice greșită apreciere a instanței cu privire la incidența acestora constituie o greșală de drept, ce implică reevaluarea fondului hotărârii judecătorești astfel pronunțate.

17. De asemenea, Curtea a reținut că, spre deosebire de ipoteza anterior invocată, omisiunea instanței de a se pronunța cu privire la incidența unei cauze de încetare a procesului penal reprezintă o eroare de procedură, în acest caz instanța neanalizând aspectele ce ar putea determina o soluție de încetare a procesului penal. Așa fiind, Curtea a constatat că invocarea de către persoana condamnată a unei cauze de încetare a procesului penal, care ar fi existat la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive de condamnare și asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat — și nu doar a incidenței în cauza în care persoana a fost condamnată a unei cauze de încetare a procesului penal asupra căreia instanța de apel a omis să se pronunțe — presupune o critică a raționamentului judiciar făcut de instanța de apel cu privire la cauza de încetare a procesului penal invocată de persoana condamnată, cauză analizată cu prilejul soluționării apelului, și, implicit, o reevaluare a fondului cauzei, prin invocarea unei căi extraordinare de atac, ceea ce ar transforma contestația în anulare într-un apel deghizat.

18. Având în vedere diferențele dintre calea extraordinară de atac a contestației în anulare și cea a recursului în casație, Curtea a reținut că o asemenea eroare juridică (constând în faptul că instanța s-a pronunțat greșit cu privire la lipsa incidenței unei cauze de încetare a procesului penal) ar putea fi îndreptată, eventual, pe calea recursului în casație, aceasta fiind calea de atac reglementată de legiuitor în scopul îndreptării erorilor de drept comise cu prilejul judecării apelului. Spre deosebire de aceasta, incidența unei cauze de încetare a procesului penal asupra căreia instanța de apel a omis să se pronunțe va fi invocată pe calea contestației în anulare, care are ca scop îndreptarea unor erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nuțica Gîdea în Dosarul nr. 1.126/54/2019 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează **MARIAN ENACHE**

19. Curtea a observat însă că ipoteza invocată de autoarea excepției de neconstituționalitate nu se regăsește, în prezent, printre cazurile în care poate fi invocat recursul în casație, întrucât art. 438 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură penală vizează, în mod expres, doar ipoteza dispunerii în mod greșit a încetării procesului penal, nu și soluția simetrică a greșitei nedispunerii a încetării procesului penal. În aceste condiții, Curtea a reținut că reglementarea acestei din urmă soluții ar putea constitui obiectul unei viitoare intervenții legislative a Parlamentului asupra prevederilor art. 438 din Codul de procedură penală sau ar putea face obiectul unei viitoare analize de constituționalitate a dispozițiilor legale anterior menționate.

20. Prin urmare, Curtea a constatat că omisiunea instanței de a se pronunța asupra unei cauze de încetare a procesului penal poate face obiectul căii extraordinare de atac a contestației în anulare, prevăzută la art. 426 lit. b) din Codul de procedură penală, pe când soluția greșitei nedispunerii a încetării procesului penal, în situația în care instanța, în mod eronat, a constatat lipsa incidenței unei cauze de încetare a procesului penal, nu face obiectul de reglementare al textului criticat. Cu toate acestea, având în vedere natura instituției recursului în casație, greșita pronunțare a instanței cu privire la lipsa incidenței unei cauze de încetare a procesului penal este necesar a fi reglementată la art. 438 din Codul de procedură penală.

21. Având în vedere toate aceste considerente, Curtea a constatat că soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 10 din 29 martie 2017 este una corectă, fiind în acord atât cu natura juridică a instituției contestației în anulare, cât și cu jurisprudența Curții Constituționale.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 179

din 31 martie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. e)
din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative
de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Irina-Ioana Kuglay.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 5.988/325/2019/a1 al Tribunalului Timiș — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.165D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Invocă Decizia nr. 243 din 8 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 29 iulie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 2/R/2019 din 27 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.988/325/2019/a1, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Faur Nistor Isai într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva hotărârii judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că „a fost sancționat cu tăierea” dreptului de a primi vizite. Susține că aplicarea acestei sancțiuni determină agravarea condițiilor din detenție. Arată că în penitenciar „hrana este precară, individuală, insuficientă”, iar suspendarea dreptului de a primi vizite determină, implicit, suspendarea dreptului de a primi pachet.

6. **Tribunalul Timiș — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, potrivit art. 101 alin. (2) din Legea nr. 254/2013, aplicarea sancțiunilor disciplinare persoanelor condamnate nu poate îngrădi dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la vot, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană,

ținută, cazarmament și condiții minime de cazare, dreptul la plimbarea zilnică și dreptul la odihnă. Prin urmare, la adoptarea legii, legiuitorul a avut în vedere respectarea tuturor drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor încarcerate, astfel încât sancțiunile ce pot fi aplicate să nu vatăme aceste drepturi. Pe de altă parte, aplicarea sancțiunii vizează o perioadă determinată, limitată, astfel încât nici din această perspectivă textul de lege nu contravine Legii fundamentale sau legislației europene, în speță art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 101 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu următorul conținut: „(1) *Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare sunt: [...] e) suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult 3 luni.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, sunt invocate prevederile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, după cum urmează: art. 3 privind interzicerea torturii și art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, dintr-o perspectivă similară, prin Decizia nr. 243 din 8 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 29 iulie 2021. Cu acel prilej, Curtea a constatat că măsura legislativă reglementată de dispozițiile criticate este adecvată — capabilă în mod obiectiv

să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională — respectă justul echilibru între interesele concurente pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. Astfel, Curtea a reținut că, potrivit art. 7 din Legea nr. 254/2013, orice persoană condamnată, care execută pedeapsa într-un penitenciar (denumită în continuare *persoana condamnată*), se bucură în continuare de posibilitatea exercitării tuturor drepturilor civile și politice, cu excepția celor care au fost interzise, potrivit legii, prin hotărârea definitivă de condamnare, precum și a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței deținerii.

13. În acest context, Curtea a reținut că orice persoană condamnată se bucură de dreptul de a menține contactul cu lumea exterioară, acest drept având mai multe componente relative la dreptul de a primi vizite, dreptul de a menține relațiile de familie, dreptul la vizită intimă, dreptul la informație, dreptul la căsătorie, dreptul de a utiliza diferite mijloace de comunicare, dreptul de petiționare etc.

14. În continuare, Curtea a observat că, potrivit art. 100 din Legea nr. 254/2013, încălcarea prevederilor art. 81 și 82 din același act normativ constituie abatere disciplinară foarte gravă, gravă sau ușoară, după caz. Totodată, dispozițiile art. 101 din Legea nr. 254/2013 reglementează sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare, acestea fiind: avertismentul; suspendarea dreptului de a participa la activități culturale, artistice și sportive, pe o perioadă de cel mult o lună; suspendarea dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună; suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală sau exercitarea drepturilor la apărare, petiționare, corespondență și asistență medicală, pe o perioadă de cel mult două luni; suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult trei luni; izolarea pentru maximum 10 zile.

15. Curtea a apreciat că trebuie realizată o distincție între reglementarea unor condiții de exercitare a anumitor drepturi sau libertăți fundamentale, ce rezultă inerent din privarea de libertate corelativă executării pedepsei detențiunii pe viață sau a pedepsei închisorii, pe de-o parte, și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale de care condamnatul se bucură în modalitatea reglementată de legea de executare a pedepselor privative de libertate. Cu alte cuvinte, condiționarea dreptului condamnatului de a menține contactul cu lumea exterioară se poate circumscrie reglementării, de exemplu, unui anumit număr de vizite lunare, a unui număr de participanți aferent fiecărei vizite etc., elemente ce decurg inevitabil din situația privării de libertate. Pe de altă parte, aplicarea sancțiunii disciplinare a suspendării dreptului la vizită se circumscrie restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale de care condamnatul se bucură în modalitatea reglementată de legea de executare a pedepselor privative de libertate.

16. Curtea Constituțională a reținut că limitarea drepturilor fundamentale trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor cerințe a căror valabilitate trebuie să fie analizată în cadrul unui test de proporționalitate. Curtea a apreciat că efectuarea acestui test este destinată stabilirii echilibrului corect între restricțiile impuse de o măsură corectivă și gravitatea actului interzis, analizând dacă dreptul a suferit o limitare ce nu se încadrează în condițiile impuse de Constituție (Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013).

17. Pornind de la aceste premise, Curtea a observat în primul rând că măsura este prevăzută de dispozițiile art. 101 din Legea

nr. 254/2013, aceasta având caracterul de lege organică, în concordanță cu cerința constituțională de la art. 73 alin. (3) lit. h).

18. Curtea a remarcat că, în general, o sancțiune disciplinară are un caracter educativ, ce urmărește determinarea unei persoane să respecte anumite norme de comportament, precum și un caracter preventiv, reglementarea unei sancțiuni putând determina persoanele să nu mai încalce legea. Pe de altă parte, reglementarea oricărei restrângerii a exercițiului unui drept ori al unei libertăți fundamentale trebuie să urmărească unul din scopurile expres prevăzute de Legea fundamentală. În ceea ce privește cauza de față, Curtea reține că sancțiunile disciplinare sunt aplicabile în cazul comiterii de către condamnat a unei abateri disciplinare ce se circumscrie încălcării obligațiilor și interdicțiilor impuse de art. 81 și 82 din Legea nr. 254/2013, precum și încălcării altor obligații și interdicții prevăzute ca abateri disciplinare în alte acte normative. Astfel, având în vedere faptele reglementate de art. 81 și 82 din Legea nr. 254/2013, rezultă că sancțiunile disciplinare reglementate de legiuitor urmăresc un scop educativ și preventiv, subsumându-se scopului constituțional de apărare a ordinii și a drepturilor și libertăților cetățenilor, fiind un scop legitim.

19. Așa fiind, Curtea a reținut că dispozițiile Legii nr. 254/2013 reglementează categoria generică a sancțiunilor disciplinare, fără a preciza care dintre aceste sancțiuni se aplică în cazul comiterii fiecărui tip de abatere disciplinară. Prin Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 11 aprilie 2016 (denumit în continuare *Regulamentul*), s-a reglementat modalitatea de aplicare a sancțiunilor disciplinare.

20. Totodată, Curtea a observat că durata sancțiunii disciplinare este reglementată la nivel general prin dispozițiile art. 101 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 254/2013 (cel mult trei luni), fiind detaliată prin Regulament, în funcție de specificul fiecărei abateri disciplinare, cel mult două luni în cazul abaterilor disciplinare grave și cel mult trei luni în cazul abaterilor disciplinare foarte grave. Totodată, în ceea ce privește abaterile disciplinare ușoare, în principiu, sancțiunea disciplinară a suspendării dreptului de a primi vizite nu este aplicabilă. Aceasta devine aplicabilă doar în măsura în care se comit, în mod repetat, abateri disciplinare ușoare, fapt ce denotă, în realitate, o anumită conduită a persoanei condamnate.

21. Mai mult, Curtea a reținut că sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 101 din Legea nr. 254/2013 pot fi aplicate exclusiv în cazul comiterii abaterilor disciplinare circumscrise încălcării de către condamnat a obligațiilor și a interdicțiilor ce îi incumbă, prevăzute la art. 81 și 82 din același act normativ, precum și a altor obligații și interdicții prevăzute ca abateri disciplinare în alte acte normative. Reglementarea expresă a dispozițiilor criticate determină imposibilitatea depășirii sferei de aplicare a sancțiunilor disciplinare, în sensul că aplicarea acestora este indisolubil legată de constatarea săvârșirii de către persoana condamnată a unei abateri disciplinare, ele neputând fi aplicate în alte situații. În acest sens, art. 220 alin. (2) din Regulament prevede că „*deținuții pot fi sancționați disciplinar numai după verificarea completă a împrejurărilor în care s-au comis faptele care fac obiectul procedurii disciplinare. Audierea deținuțului este obligatorie*”.

22. În continuare, Curtea a constatat că săvârșirea abaterii disciplinare ce constă în nerespectarea obligațiilor sau a interdicțiilor ce incumbă persoanei condamnate nu determină aplicarea directă a sancțiunii disciplinare a suspendării dreptului la vizită. Astfel, potrivit art. 103 alin. (6) din Legea nr. 254/2013,

„la stabilirea sancțiunii disciplinare se ține seama de natura și modul de comitere a abaterii, de persoana și starea de sănătate a condamnatului, de abaterile disciplinare săvârșite anterior, de atitudinea persoanei condamnate după săvârșirea abaterii și în timpul procedurii disciplinare”. Totodată, art. 224 din Regulament prevede modalitatea de individualizare a sancțiunilor disciplinare în funcție de circumstanțele fiecărui caz, tocmai pentru a evita aplicarea discreționară a acestora.

23. Mai mult, Curtea a reținut că pentru constatarea și sancționarea abaterilor disciplinare legiuitorul a reglementat obligația parcurgerii unei proceduri disciplinare. Astfel, la art. 102 din Legea nr. 254/2013 s-a reglementat modalitatea de constatare a abaterilor disciplinare, iar art. 103 din același act normativ reglementează procedura disciplinară, conținând reguli privind declanșarea acesteia, norme referitoare la componența comisiei de disciplină, modalitatea de realizare a cercetării prealabile, stabilirea sancțiunii disciplinare, comunicarea hotărârii comisiei de disciplină persoanei condamnate. În același sens, Regulamentul prevede norme relative la obiectivele procedurii disciplinare (art. 219), interdicții referitoare la procedura disciplinară (art. 220), interdicții referitoare la aplicarea unor măsuri coercitive asimilate sancțiunilor disciplinare (art. 221), declanșarea procedurii disciplinare (art. 222), aplicarea sancțiunilor disciplinare (art. 223), individualizarea sancțiunii disciplinare (art. 224).

24. În continuare, Curtea a constatat că hotărârea comisiei de disciplină prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară nu este definitivă, persoana condamnată putând face plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la comunicarea hotărârii, potrivit art. 104 alin. (1) din Legea nr. 254/2013. În soluționarea plângerii, judecătorul de supraveghere a privării de libertate este obligat să asculte persoana condamnată, legiuitorul prevăzând și procedura de urmat în cazul în care persoana condamnată este transferată la un alt penitenciar. Totodată, în vederea soluționării plângerii, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane condamnate sau oricărei alte persoane care desfășoară activități în sistemul penitenciar.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 5.988/325/2019/a1 al Tribunalului Timiș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 101 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează **MARIAN ENACHE**

Indiferent de soluția pronunțată, judecătorul de supraveghere a privării de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată. În același timp, legiuitorul a reglementat termene stricte de soluționare a plângerii (10 zile de la primirea acesteia) și de comunicare a încheierii prin care se soluționează plângerea (3 zile de la data pronunțării). De asemenea, un element esențial reglementat de legiuitor prin art. 104 alin. (2) din Legea nr. 254/2013 este acela potrivit căruia plângerea persoanei condamnate împotriva hotărârii comisiei de disciplină suspendă executarea sancțiunilor disciplinare.

25. Curtea a reținut că persoana condamnată căreia i s-a aplicat o sancțiune disciplinară are deschisă posibilitatea contestării încheierii pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate în cadrul soluționării plângerii împotriva hotărârii comisiei de disciplină prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară. Astfel, potrivit art. 104 alin. (9) din Legea nr. 254/2013, împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii. Și în acest caz legiuitorul a reglementat necesitatea soluționării contestațiilor de urgență și cu precădere, precum și obligația instanței judecătorești de a audia persoana condamnată.

26. Având în vedere toate aceste considerente, sub aspectul existenței justului echilibru între măsura care a determinat restrângerea exercițiului dreptului la viața intimă, familială și privată și scopul urmărit, Curtea a apreciat că există un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului. Prin urmare, Curtea a constatat că stabilirea ansamblului legislativ relativ la constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor disciplinare asigură un just echilibru între interesul individual și interesul general al societății.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea jurisprudenței mai sus invocate, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind preluarea de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale prin unitățile teritoriale subordonate a unor creanțe bugetare aflate în administrarea Autorității pentru Administrarea Activelor Statului asupra unor societăți deținătoare de bunuri utile facilitării și fluidizării transportului de resurse strategice și ale rezervelor de stat

În ultimele decenii au fost înființate de către Guvernul României o serie de filiale sau sucursale destinate transbordării vagoanelor de marfă, aflate inițial în subordinea Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A., fiind apoi privatizate, iar în prezent aflându-se în procedură de faliment, ceea ce conduce către o exploatare improprie și precară a punctelor de transbordare strategice.

Acestea au avut ca obiect de activitate manipularea de bunuri/produse/stocuri, circumscrisă unui cod CAEN 5224, sens în care activitatea de transbordare de mărfuri s-a putut efectua în punctele de lucru amplasate în stațiile de cale ferată de frontieră, constând în manipularea mărfurilor din vagoane de ecartament larg 1.520 mm, specifice circulației feroviare din Ucraina, Republica Moldova, Federația Rusă și fostele țări din Comunitatea Statelor Independente, denumită în continuare CSI, și din vagoane de ecartament normal 1.435 mm, specifice transportului feroviar în restul țărilor europene, inclusiv pe teritoriul statului român.

Societățile aflate în procedură de faliment care răspundeau de transbordarea vagoanelor de marfă au fost încă de la înființare cele mai importante prestatoare de servicii de tranzitare/transbordare/transpunere din România și principalele parteneri contractuale ale Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. pentru această activitate.

Activitatea de transbordare de mărfuri a societăților a fost indisolubil legată de schimburile economice reduse ale României cu țările foste membre CSI, precum și de transportul mărfurilor, în special pe calea ferată, într-un context regional de securitate complex.

Totuși, caracterul strategic al capacităților de transbordare, depozitare și transport aferente activității societăților în cauză este resimțit și de statele vecine României și chiar de statele din centrul Europei, ținând cont de faptul că majoritatea mărfurilor aflate în circulație pe calea ferată către acestea, provenind din fostele state CSI, tranzitează România și sunt transbordate în punctele de lucru ale respectivelor entități, care în prezent se află în blocaj, precum și într-o exploatare precară cauzată de aflarea în procedura de faliment și lichidare.

Ținând cont de desfășurarea promptă a intervențiilor operative la nivel național și pentru facilitarea asistenței umanitare internaționale, se impune găsirea unor soluții rapide pentru garantarea fluidizării acțiunilor de transport al resurselor strategice în și dinspre statele afectate de conflicte armate ori de alte tipuri de hazarde, inclusiv cauzate de penuria resurselor alimentare și energetice.

Măsura de preluare a unor bunuri adecvate administrării, păstrării, tranzitării și transportului de resurse strategice conduce spre soluționarea unor dificultăți extraordinare, prin identificarea unor alternative strategice și viziune în gestionarea unor crize fără precedent în proximitatea teritoriului național sau în prevenirea consecințelor dezastruoase asupra populațiilor dependente de tranzitul de resurse alimentare sau energetice fabricate în Europa Centrală și de Est.

În scopul preîntâmpinării unor riscuri cauzate de apariția unor situații urgente, care vor afecta negativ în viitorul imediat asigurarea cerințelor tehnice ale spațiilor de transbordare și/sau depozitare a unor resurse strategice, inclusiv stocuri de rezervă de stat, a căror necesitate de urgentare a transportului, tranzitului, transbordărilor, transpunerilor și altor activități conexe este promovată de autorități de la nivel național, al Uniunii Europene și chiar al Organizației Națiunilor Unite, fapt de natură a produce consecințe deosebit de grave prin periclitarea populațiilor dependente de tranzitul de resurse alimentare sau energetice fabricate în Europa Centrală și de Est, în condițiile în care valoarea resurselor strategice deblocate este net superioară atât valorii spațiilor de depozitare, cât și a creanțelor administrate,

în vederea asigurării posibilității constituirii patrimoniului unor instituții publice în condițiile constrângerilor bugetare actuale și întrucât în urma unei analize punctuale s-a identificat posibilitatea ca Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale să uzeze de dreptul de a depune creanțe deținute în contul prețului aferent adjudecării unor spații necesare tranzitării și transportului de resurse strategice, în mod similar cu cel care se aplică bunurilor destinate păstrării rezervelor de stat, degrevând major bugetul de stat, drept conferit de prevederile art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 23/1998 privind finanțarea și din alte surse decât bugetul de stat a unor activități specifice de administrare a rezervelor de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 239/1998, cu modificările și completările ulterioare,

în cazul neadoptării măsurilor legislative preconizate s-ar produce o serie de consecințe negative constând în: a) agravarea blocajului de resurse în zona de conflict armat; b) accentuarea dificultăților în transportul resurselor strict necesare prevenirii crizelor alimentare sau energetice; c) limitarea alternativelor strategice identificate la nivelul statului român pentru a debloca fluxul de aprovizionare; d) anularea unei rezolvări cu impact strategic extraordinar, vizionar și proactiv asumate de autoritățile naționale și euroatlantice în criza umanitară regională aflată în desfășurare.

Având în vedere că elementele sus-menționate vizează interesul public și strategic, economic și social, imediat și de perspectivă, contribuie la garantarea apărării securității naționale, a sănătății populațiilor unor state amenințate de penuria resurselor

alimentare de bază, inclusiv existente în patrimoniul rezervă de stat, degrevează bugetul de stat și diminuează presiunea asupra acestuia, reprezintă o prioritate a continuității activităților economico-sociale și umanitare, vizează interesul general public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență reglementează preluarea de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, denumită în continuare *Administrația Națională*, prin unitățile teritoriale subordonate, a unor creanțe bugetare aflate în administrarea Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, denumită în continuare AAAS, asupra unor societăți deținătoare de bunuri utile facilitării și fluidizării transportului de resurse strategice și ale rezervelor de stat, care au în obiectul de activitate manipularea de bunuri/produse/stocuri, circumscrisă unui cod CAEN 5224.

Art. 2. — (1) Fac obiectul preluării de către Administrația Națională creanțele bugetare administrate de AAAS, conform titlurilor executorii reprezentate de sentințele civile definitive, înscrise în tabelul definitiv consolidat al creanțelor din procedura de insolvență, asupra persoanelor juridice de drept privat, organizate sub formă de societăți, care desfășoară activitatea de manipulare de bunuri/produse/stocuri, circumscrisă unui cod CAEN 5224, deținătoare de bunuri utile facilitării și fluidizării transportului de resurse strategice și ale rezervelor de stat amplasate în stațiile de cale ferată de frontieră sau în puncte de lucru aflate în conexiune cu noduri de transport combinat și/sau cu infrastructura feroviară interoperabilă care prezintă importanță strategică.

(2) Administrația Națională preia potrivit dispozițiilor alin. (1) creanțele administrate de AAAS înscrise în tabelul definitiv consolidat al creanțelor din procedura de insolvență a debitorului, ale căror date de identificare și elemente de individualizare a creanțelor se prevăd prin hotărâre a Guvernului, care cuprinde sumele stabilite prin rapoarte de evaluare și sentințe definitive, enumerarea societăților vizate și indicarea coordonatelor procesuale aferente creanțelor preluate.

(3) Predarea titlurilor de creanță și a celorlalte înscrisuri întocmite de AAAS către Administrația Națională, prin unitățile teritoriale subordonate, se face prin protocol de predare-primire, încheiat în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (2).

Art. 3. — (1) După predarea creanțelor prevăzute la art. 2 alin. (1), AAAS procedează la scăderea acestora din evidențele sale contabile.

(2) AAAS predă Administrației Naționale titlurile de creanță prevăzute la art. 2 alin. (1), precum și înscrisurile întocmite în legătură cu actele procedurale efectuate de AAAS în vederea recuperării obligațiilor bugetare.

Art. 4. — (1) Administrația Națională se subrogă în drepturile și obligațiile AAAS pentru creanțele care fac obiectul hotărârii Guvernului prevăzute la art. 2 alin. (2), inclusiv pentru litigiile existente și procedurile reglementate de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, aferente creanțelor preluate.

(2) Termenele de prescripție prevăzute de art. 2.500 — 2.571 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pentru creanțele care fac obiectul acestora rămân aplicabile.

Art. 5. — Creanțele preluate se înregistrează în contabilitatea unităților teritoriale subordonate Administrației Naționale la valoarea înscrisă în protocolul de predare-primire prevăzut la art. 2 alin. (3), încheiat de către Administrația Națională și AAAS.

Art. 6. — (1) Ca urmare a preluării creanțelor administrate de către AAAS, Administrația Națională are obligația de a lua toate măsurile în vederea recuperării creanțelor preluate care sunt datorate de către persoanele juridice de drept privat, organizate sub formă de societăți și care desfășoară activitatea de manipulare de bunuri/produse/stocuri, circumscrisă unui cod CAEN 5224, deținătoare de bunuri utile facilitării și fluidizării transportului de resurse strategice și ale rezervelor de stat.

(2) Valorificarea creanțelor preluate de la AAAS se face în condițiile Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(3) După preluarea creanțelor potrivit dispozițiilor art. 2, Administrația Națională are dreptul de a aplica în mod corespunzător prevederile art. 3¹ din Ordonanța Guvernului nr. 23/1998 privind finanțarea și din alte surse decât bugetul de stat a unor activități specifice de administrare a rezervelor de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 239/1998, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv pentru bunurile utile facilitării și fluidizării transportului de resurse strategice și ale rezervelor de stat, care devin domeniu privat al statului aflat în administrarea Administrației Naționale.

(4) Pentru finanțarea cheltuielilor cu taxele, onorariile, alte servicii, impozitele și taxele reglementate de dispozițiile titlurilor VII, IX și X din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, altor costuri datorate aferente întocmirii și emiterii înscrisurilor necesare, precum și unor cheltuieli ocazionate de aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. f) și g) din Ordonanța Guvernului nr. 23/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 239/1998, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează sumele realizate de Administrația Națională în cadrul activității finanțate din venituri proprii prevăzute la art. 1¹ lit. d) din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Sumele încasate din creanțele preluate potrivit dispozițiilor art. 2 se fac venit la bugetul de venituri și cheltuieli al activității finanțate integral din venituri proprii pentru intervenții operative și reîntregirea stocurilor diminuate înființate pe lângă Administrația Națională — aparat propriu și fiecare unitate teritorială subordonată, la subcapitolul 36.10.50 „Alte venituri”.

(6) Creanțele preluate potrivit dispozițiilor art. 2 și nerecuperate ca urmare a închiderii procedurii de faliment se

închid prin contul de finanțare în condițiile art. 5³ din Legea nr. 82/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Bunurile intrate în patrimoniu potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (3) pot beneficia de investiții în cazul în care se dezvoltă și se realizează obiective noi de investiții constând în spații de depozitare a produselor cerealiere, alimentare și/sau energetice, potrivit dispozițiilor art. 7¹ din Legea nr. 82/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cheltuielile cu bunurile și serviciile necesare îndeplinirii obiectivelor prevăzute la alin. (1) se suportă din bugetul de venituri și cheltuieli al activității finanțate integral din venituri proprii pentru intervenții operative și reîntregirea stocurilor diminuate înființate pe lângă Administrația Națională — aparat propriu și fiecare unitate teritorială subordonată.

Art. 8. — (1) În scopul desfășurării activităților curente, a intervențiilor operative ale rezervelor de stat și a acțiunilor de asistență umanitară internațională, desfășurate în aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) teza a II-a din Legea nr. 213/2016 privind cooperarea internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară, prin intermediul bunurilor intrate în patrimoniu potrivit art. 6 alin. (3), prin hotărâre a Guvernului se stabilesc:

a) măsurile necesare destinate funcționării, exploatarei și operaționalizării capacităților, spațiilor și bunurilor preluate prin depunerea creanțelor predate pentru asigurarea tranzitării,

transbordării, transpunerii, manipulării și/sau transportului de resurse strategice și ale rezervelor de stat;

b) tarifele de exploatare a bunurilor preluate cu destinația de terminale de transport, care urmează a face obiectul veniturilor provenite din prestări de servicii aferente activității finanțate din venituri proprii înființate pe lângă Administrația Națională — aparat propriu și fiecare unitate teritorială subordonată, cu respectarea prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cheltuielile curente și de capital necesare funcționării, exploatarei și operaționalizării capacităților, spațiilor și bunurilor intrate în patrimoniu potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (3), pentru asigurarea tranzitării, transbordării, transpunerii și transportului de resurse strategice și ale rezervelor de stat, se asigură din bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului și în completare din bugetul de venituri și cheltuieli al activității finanțate integral din venituri proprii pentru intervenții operative și reîntregirea stocurilor diminuate înființate pe lângă Administrația Națională — aparat propriu și fiecare unitate teritorială subordonată.

(3) În condițiile intrării bunurilor în patrimoniu potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (3), hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (1) se elaborează în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul transporturilor
și infrastructurii,
Constantin-Gabriel Bunduc,
secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

p. Ministrul economiei,
Mihai-Ion Macaveiu,
secretar de stat

Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat
și Probleme Speciale,

Georgian Pop

p. Președintele Autorității
pentru Administrarea Activelor Statului,

Violeta Tudorie
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2022 privind reglementarea unor măsuri în domeniul ocupării posturilor în sectorul bugetar

Având în vedere că, începând cu data de 1 iulie 2022 și până la 31 decembrie 2022, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2022 privind reglementarea unor măsuri în domeniul ocupării posturilor în sectorul bugetar a fost suspendată organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante și temporar vacante din acest sector de activitate,

luând în considerare prevederile art. 22 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează faptul că „Sistemul național de învățământ preuniversitar este constituit din ansamblul unităților de învățământ de stat, particulare și confesionale autorizate/acreditate”, dispozițiile alin. (3) al art. 114 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că „Instituțiile de învățământ superior sunt organizații furnizoare de educație care desfășoară activități de învățământ pe bază de programe de studii autorizate și, după caz, acreditate, în condițiile legii, de formare inițială și continuă de nivel universitar, programe ce funcționează pe principiul calității necesar pentru satisfacerea încrederii beneficiarilor direcți și indirecti din societate”, iar potrivit alin. (5) al art. 114 al aceluiași act normativ, „Instituțiile de învățământ superior sunt persoane juridice de drept public sau, după caz, persoane juridice de drept privat și de utilitate publică”,

având în vedere faptul că unitățile de învățământ preuniversitar și instituțiile de învățământ superior sunt reglementate și definite din perspectiva naturii juridice de Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și textul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2022 nu face referire expresă la acestea,

în vederea asigurării clarității normei care dispune modalitatea de organizare și desfășurare a concursurilor și examenelor pentru ocuparea posturilor din unitățile de învățământ preuniversitar și instituțiile de învățământ superior,

ținând seama de faptul că în sistemul național de învățământ, atât preuniversitar, cât și superior, există o permanentă mobilitate a personalului didactic, ceea ce face necesară organizarea unor concursuri pentru ocuparea posturilor didactice devenite vacante/temporar vacante,

luând în considerare că, în situația în care nu poate fi asigurat personalul necesar pentru buna desfășurare a procesului de învățământ, ar fi afectat iremediabil dreptul la educație al beneficiarilor direcți,

având în vedere faptul că absolvenților studiilor universitare, de licență/masterat, trebuie să li se asigure integrarea pe piața muncii și că prin ocuparea funcțiilor didactice din instituțiile de învățământ superior se dorește menținerea în țară a specialiștilor cu studii universitare, precum și faptul că, pentru asigurarea unei bune administrări a unităților de învățământ, este necesară ocuparea funcțiilor de conducere cu personal care să asigure managementul acestora pe o perioadă de 4 ani,

știind că începerea anului școlar/universitar 2022—2023 are loc la 1 septembrie/1 octombrie, iar unitățile de învățământ preuniversitar, precum și instituțiile de învățământ superior trebuie să știe care sunt cadrele didactice ce vor asigura activitatea didactică,

pentru asigurarea dreptului la educație al beneficiarilor direcți se impune luarea de urgență a măsurilor care să permită organizarea și desfășurarea concursurilor necesare pentru buna funcționare a sistemului de educație.

Deoarece aceste măsuri vizează asigurarea dreptului la învățătură, pentru desfășurarea în bune condiții a serviciului public de educație este necesară completarea cadrului normativ.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2022 privind reglementarea unor măsuri în domeniul ocupării posturilor în sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 17 iunie 2022, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1), prin memorandum inițiat de Ministerul Educației și aprobat în ședința de Guvern, se poate aproba organizarea de concursuri pentru ocuparea posturilor didactice, didactice auxiliare și nedidactice, precum și a funcțiilor de conducere, vacante sau temporar vacante, din unitățile de învățământ preuniversitar și instituțiile de învățământ superior.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2011
privind acordarea statutului de stațiune balneară
și balneoclimatică pentru unele localități și areale
care dispun de factori naturali de cură

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2011 privind acordarea statutului de stațiune balneară și balneoclimatică pentru unele localități și areale care dispun de factori naturali de cură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 24 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Se acordă statutul de stațiune balneară pentru localitățile și arealele prevăzute în anexa nr. 2.”

2. Anexa nr. 2 se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

p. Ministrul mediului,

apelor și pădurilor,

Robert-Eugen Szép,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării,

lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul antreprenoriatului și turismului,

Constantin-Daniel Cadariu

București, 13 iulie 2022.

Nr. 898.

ANEXĂ

(Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2011)

Localitățile și arealele pentru care se acordă statutul de stațiune balneară

1. Orașul Băile Herculane, județul Caraș-Severin
2. Orașul Techirghiol, județul Constanța
3. Orașul Amara, județul Ialomița
4. Orașul Băile Govora, județul Vâlcea
5. Un areal din zona municipiului Oradea, județul Bihor, stabilit în zona centrală istorică a orașului, cu o suprafață de 444,44 ha

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici
afereți obiectivului de investiții „Autostrada Focșani—Bacău”, județele Vrancea și Bacău

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici afereți obiectivului de investiții „Autostrada Focșani—Bacău”, județele Vrancea și Bacău, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile (PNRR) și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și

Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
 ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
 secretar de stat

Ministrul dezvoltării,
 lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

Ministrul investițiilor
 și proiectelor europene,
Marcel-Ioan Boloș
 Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 13 iulie 2022.
 Nr. 903.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Autostrada Focșani—Bacău”

Ordonator principal de credite: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Amplasament: județele Vrancea și Bacău

Valoarea totală a investiției (inclusiv T.V.A.): 10.510.302 mii lei

(în prețuri la data de 14.03.2022/1 euro = 4,9490 lei),

din care: construcții-montaj C + M (inclusiv T.V.A.): 9.065.743 mii lei

Durata de execuție a obiectivului de investiții: 36 de luni

Eșalonarea investiției (INV/C + M):

Anul I: INV 3.686.000 mii lei
 C + M 3.022.000 mii lei

Anul II: INV 3.412.000 mii lei
 C + M 3.022.000 mii lei

Anul III: INV 3.412.302 mii lei
 C + M 3.021.743 mii lei

Capacități:

Lungime traseu proiectat autostradă: 95,902 km

Lățime platformă: 26 m

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică” P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea investiției se realizează din fonduri externe nerambursabile (PNRR) și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții
„Varianta ocolitoare a municipiului Arad — Est”, județul Arad**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Varianta ocolitoare a municipiului Arad — Est”, județul Arad, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,

în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministru transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mindrescu,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 13 iulie 2022.
Nr. 908.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Varianta ocolitoare a municipiului Arad — Est”**

Ordonator principal de credite: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A./
Consiliul Județean Arad

Amplasament: județul Arad

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA): 372.635 mii lei
(în prețuri la data de 31.01.2022, 1 euro = 4,9468 lei)

din care C+M (inclusiv TVA): 314.186 mii lei

Eșalonarea investiției (INV/C+M):

Anul I: INV	190.000 mii lei	Anul II: INV	182.635 mii lei
C+M	160.000 mii lei	C+M	154.186 mii lei

Durata de execuție a obiectivului: 18 luni

Capacități:

Lungime 11,00 km

Lățime platformă 9,00 m

Structuri (pod/pasaj) 2 buc.

Intersecții la nivel tip giraj 5 buc.

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică” P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea investiției se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
FINANTELOR
Nr. 1.580 din 5 iulie 2022

MINISTERUL MUNCII
ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 1.098 din 7 iulie 2022

MINISTERUL
SĂNĂTĂȚII
Nr. 2.220 din 15 iulie 2022

ORDIN

pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”

În temeiul art. 147 alin. (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și al art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor, ministrul muncii și solidarității sociale și ministrul sănătății emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul și conținutul formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, precum și anexele nr. 1.1 „Anexa angajator” și nr. 1.2 „Anexa asigurat” la acesta, prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Anexa nr. 1.1 „Anexa angajator” și anexa nr. 1.2 „Anexa asigurat” fac parte integrantă din formularul prevăzut la alin. (1).

(3) Se aprobă nomenclatoarele prevăzute în anexele nr. 2—5.

(4) Declarația prevăzută la alin. (1) este o declarație de impunere în sensul art. 1 pct. 18 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Formularul prevăzut la art. 1 se completează și se depune conform instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 6.

Art. 3. — Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituțiile și persoanele fizice prevăzute la art. 68¹ alin. (2), art. 72 alin. (2), art. 84 alin. (8), art. 125 alin. (8)—(9), art. 147 alin. (1), (11), (12) și (13), art. 151 alin. (5) și (6), art. 169 alin. (1) și (11), art. 174 alin. (5) și (6), art. 220 alin. (1) și (2) și art. 220⁷ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația depunerii declarației prevăzute la art. 1 prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

Art. 4. — Caracteristicile de editare, modul de difuzare, de utilizare și păstrare a formularului prevăzut la art. 1 sunt stabilite în anexa nr. 7 la prezentul ordin.

Art. 5. — Anexele nr. 1—7*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu declararea veniturilor aferente lunii iunie 2022.

Art. 7. — Direcțiile de specialitate și structurile subordonate din cadrul Ministerului Finanțelor, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Ministerului Sănătății, precum și direcțiile de specialitate și structurile subordonate sau cele care funcționează sub autoritatea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

p. Ministrul muncii
și solidarității sociale,
**Mădălin-Cristian
Vasilcoiu,**
secretar de stat

p. Ministrul sănătății,
Aurel-George Mohan,
secretar de stat

*) Anexele nr. 1—7 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

